

Sygn. akt III CSK 252/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku [...] "G." S.A. w W.
przy uczestnictwie S. T., A. K., X. K., E. T., D. K., M. M. i A. S.
o ustanowienie drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 marca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika M. M.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 18 stycznia 2018 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2) zasądza od uczestnika M. M. na rzecz wnioskodawcy kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania M. M. zastępowany przez adwokata, wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 stycznia 2018 r. oddalającego jego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 16 sierpnia 2017r.. Pełnomocnik zawodowy skarżącego został wezwany do uzupełnienia- w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi- braków skargi przez dołączenie uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania. W określonym terminie pełnomocnik skarżącego przedłożył do akt pismo datowane 28 maja 2018 r., mające na celu uzupełnienie opisanego braku skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powinna spełniać wymagania konstrukcyjne wskazane z art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. oraz wymagania formalne określone w art. 398⁴ § 3 k.p.c. Po zmianie pierwotnej treści art. 398⁴ k.p.c. wskutek wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 lipca 2008 r. (Sk 40/07, OTK-A 2008, Nr 6, poz. 101), niezamieszczenie w skardze kasacyjnej uzasadnionego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, stanowi brak skargi podlegający usunięciu w drodze postępowania naprawczego. Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien zatem zawierać przytoczenie minimum jednej, należycie uzasadnionej przy wykorzystaniu argumentacji ściśle jurystycznej, przyczyny kasacyjnej, przewidzianej w art. 398⁹ § 1, na której skarżący opiera postulat skierowania przez Sąd Najwyższy skargi do merytorycznego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym lub rozprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.). Mimo wezwania, pełnomocnik uczestnika nie usunął braku wniosku o przyjęcie skargi, albowiem w piśmie datowanym 28 maja 2018 r. nie przytoczył jednoznacznie jakiegokolwiek przyczyny kasacyjnej wskazanej w art.

398⁹ § 1 k.p.c. ani jej nie uzasadnił. Trzeba przypomnieć, że skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym, wysoce sformalizowanym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Obowiązujący przy jej wnoszeniu przymus adwokacko-radcowski ma na celu zagwarantowanie wysokiego poziomu skarg, spełniających wszelkie wymagania ustawowe. Nie ma podstaw do przyjęcia, że pełnomocnik fachowy skarżącego powinien być powtórnie wezwany do sporządzenia prawidłowego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. oraz art. 108 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.).